Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

av den 28 mars 1983

om skattebefrielser inom gemenskapen för vissa transportmedel som tillfälligt införs från en annan medlemsstat

(83/182/EEG)

(EGT L 105, 23.4.1983, s. 59)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets direktiv 2006/98/EG av den 20 november 2006	L 363	129	20.12.2006

Ändrad genom:

►**A1**	Anslutningsakten för Spanien och Portugal	L 302	23	15.11.1985
►**A2**	Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(anpassad genom rådets beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG)	L 1	1	1.1.1995
►**A3**	Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska Unionen och om anpassning av fördragen	L 236	33	23.9.2003

▼B

RÅDETS DIREKTIV

av den 28 mars 1983

om skattebefrielser inom gemenskapen för vissa transportmedel som tillfälligt införs från en annan medlemsstat

(83/182/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 99 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommittens yttrande ([3]), och

med beaktande av följande:

Gemenskapens invånares fria rörlighet inom gemenskapen hindras av de beskattningsregler som tillämpas på tillfällig införsel av vissa transportmedel för privat eller affärsmässigt bruk. Undanröjande av de hinder som vållats av dessa beskattningsregler är särskilt nödvändigt om en ekonomisk marknad med egenskaper liknande dem som råder på en inhemsk marknad skall kunna upprättas.

Det måste vara möjligt i vissa fall att säkert fastställa huruvida en person faktiskt har hemvist i en given medlemsstat.

Det ter sig önskvärt att på ett första stadium begränsa räckvidden av detta direktiv rörande vissa transportmedel till dem som förvärvas eller importeras i enlighet med de allmänna villkor för beskattning som är i kraft på en medlemsstats inhemska marknad.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Medlemsstaterna skall, på de villkor som fastställs nedan, undanta tillfällig införsel från en annan medlemsstat av motordrivna fordon inklusive släp, husvagnar, fritidsbåtar, privatflygplan, cyklar och ridhästar från

— omsättningsskatt, punktskatter och övriga konsumtionsskatter,

— de skatter som är förtecknade i bilagan till detta direktiv.

2. Den befrielse som avses i punkt 1 skall även gälla för normala reservdelar, tillbehör och utrustning som införs tillsammans med dessa transportmedel.

3. Kommersiella fordon skall undantas från den befrielse som avses i punkt 1.

4. a) Detta direktivs tillämpningsområde skall inte sträcka sig till temporär införsel av privata fordon, husvagnar, fritidsbåtar, privatflygplan och cyklar för privat bruk som inte har förvär-

([1]) EGT nr C 267, 21.11.1975, s. 8.
([2]) EGT nr C 53, 8.3.1976, s. 37.
([3]) EGT nr C 131, 12.6.1976, s. 50.

▼B

vats eller införts i enlighet med de allmänna villkoren för beskattning som är i kraft på den inhemska marknaden i en medlemsstat eller som på grund av utförseln är föremål för någon form av befrielse från eller återbetalning av omsättningsskatt, punktskatt eller övriga konsumtionsskatter.

I detta direktiv skall transportmedel som förvärvats på de villkor som avses i artikel 15.10 i direktiv 77/388/EEG ([1]) anses ha uppfyllt de allmänna villkoren för beskattning som är i kraft på en medlemsstats inhemska marknad. Medlemsstaterna får emellertid anse att transportmedel som förvärvats på de villkor som avses i tredje strecksatsen av nämnda punkt inte uppfyller dessa villkor.

b) Rådet skall enhälligt på kommissionens förslag senast den 31 december 1985 införa gemenskapsregler om beviljande av skattebefrielse för de transportmedel som avses i första stycket i punkt a ovan, med beaktande av behovet att undvika dubbelbeskattning och av att säkerställa normal, full beskattning av transportmedel för privat bruk.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med den betydelse som här anges:

a) *kommersiellt fordon:* fordon som genom sin konstruktion eller utrustning är lämpat och avsett för att, med eller utan betalning, transportera

— mer än nio personer, inräknat föraren,

— gods,

liksom också fordon för annat särskilt ändamål än transport som sådan.

b) *privatfordon*: annat fordon, inklusive eventuellt släp, än sådant som avses i punkt a.

c) *affärsmässigt bruk av ett transportmedel:* användning av detta i direkt utövning av en verksamhet som utförs mot vederlag eller för ekonomisk vinning

d) *privat bruk:* annan användning än affärsmässigt bruk.

Artikel 3

Tillfällig införsel av vissa transportmedel för privat bruk

Då ett privat fordon eller husvagn, fritidsbåt, privatflygplan eller cykel införs tillfälligt skall den införda artikeln vara undantagen från de skatter som anges i artikel 1 under en sammanhängande eller inte sammanhängande tid av högst sex månader under en 12-månadersperiod, om:

a) den enskilda person som inför varan:

aa) är bosatt i en annan medlemsstat än den dit den temporära införseln sker, och

bb) utnyttjar transportmedlet i fråga för sitt privata bruk,

b) nämnda transportmedel inte överlåts eller hyrs ut i den medlemsstat dit den tillfälliga införseln skett eller lånas ut till någon som är bosatt i den staten. Privata fordon som ägs av ett biluthyrningsföretag med huvudkontor i gemenskapen får dock på nytt uthyras till en person

([1]) EGT nr L 145, 13.6.1977, s. 1.

▼B

som inte är bosatt i den ifrågavarande staten i syfte att åter utföras, om de befinner sig i landet till följd av ett hyresavtal som löpt ut i det landet. De får även återlämnas av en anställd hos biluthyringsföretaget till den medlemsstat där de ursprungligen hyrdes, även om den anställde är bosatt i den medlemsstat dit den temporära införseln skett.

Artikel 4

Tillfällig införsel av privata fordon för affärsmässigt bruk

1. Ett privat fordon som tillfälligt införts för affärsmässigt bruk skall vara undantaget från de skatter som anges i artikel 1, om

a) den enskilda person som inför det privata fordonet

aa) har sin normala hemvist i en annan medlemsstat än den dit den tillfälliga införseln sker,

bb) inte använder fordonet inom den medlemsstat dit den tillfälliga införseln skett för att frakta passagerare mot hyra eller vederlag av något slag, eller för industriell eller kommersiell transport av gods, vare sig det sker mot betalning eller inte,

b) det privata fordonet inte överlåts, hyrs ut eller lånas ut i den medlemsstat dit den temporära införseln skett,

c) det privata fordonet har förvärvats eller införts i enlighet med de allmänna villkoren för beskattning som är i kraft på den inhemska marknaden i den medlemsstat som är användarens normala bosättningsland och inte på grund av utförseln är föremål för någon befrielse från eller återbetalning av omsättningsskatt, punktskatt eller övriga konsumtionsskatter.

Detta villkor skall antas vara uppfyllt om det privata fordonet bär en standardregistreringsskylt från den medlemsstat där det är registrerat, dock med undantag för alla typer av tillfälliga skyltar.

När privata fordon som är registrerade i en medlemsstat där utfärdandet av standardregistreringsskyltar inte är kopplat till villkor om att de allmänna villkoren för beskattning som är i kraft på hemmamarknaden efterföljs, skall det dock krävas att användarna företer lämpliga bevis för betalning av konsumtionsskatter.

2. Den skattebefrielse som föreskrivs i punkt 1 skall gälla en sammanhängande eller inte sammanhängande tid av

— sju månader per tolvmånadersperiod då privata fordon införs av en av de kommersiella mellanhänder som avses i artikel 3 i direktiv 64/224/EEG ([1]),

— sex månader per tolvmånadersperiod i alla övriga fall.

Artikel 5

Särskilda fall av tillfällig införsel av privata fordon

1. Privata fordon som införs tillfälligt skall vara undantagna från de skatter som avses i artikel 1 i följande fall:

a) När ett privat fordon, registrerat i användarens normala hemviststat regelbundet används för resan från hans bostad till hans arbetsplats vid ett företag på en annan medlemsstats territorium och omvänt. Skattebefrielser i denna kategori skall inte vara underkastade någon tidsgräns.

([1]) EGT nr 56, 4.4.1964, s. 869/64.

▼B

b) När en student använder ett privat fordon som är registrerat i hans bosättningsland på en annan medlemsstats territorium, i vilken han bor uteslutande för att bedriva sina studier.

2. Beviljande av de skattebefrielser som föreskrivs i punkt 1 skall endast vara avhängigt av att villkoren i artikel 4.1 a, b och c är uppfyllda.

Artikel 6

Skattebefrielse för tillfällig införsel av ridhästar vid ridutflykter

Ridhästar som tillfälligt införs till en medlemsstat skall under tre månader vara undantagna från de skatter som anges i artikel 1, om följande villkor är uppfyllda:

a) Hästarna införs med syfte att användas vid ridutflykter av deras ryttare. Medlemsstaterna får från denna befrielse undanta hästar som införs på transportmedel av personer som är bosatta i den ifrågavarande medlemsstaten.

b) Befrielse begärs senast vid tidpunkten för inresan till den medlemsstats territorium dit tillfällig införsel sker. Då befrielse begärs före tillfällig införsel till en medlemsstat får ryttaren befrias från kravet att ta sig in på medlemsstatens territorium via en gränspostering.

c) Hästarna inte hyrs ut, lånas ut eller överlåts till tredje man i den medlemsstat där den tillfälliga införseln sker, eller används för andra ändamål än själva utflykten.

Artikel 7

Allmänna regler för att bestämma hemvist

1. I detta direktiv avses med *normala hemvist* den plats där en person stadigvarande vistas, dvs. åtminstone 185 dygn per kalenderår, på grund av personlig och yrkesmässig anknytning eller, då en person saknar yrkesmässig anknytning, på grund av personlig anknytning som visar på nära samband mellan personen och platsen.

Normal hemvist för en person med yrkesmässig anknytning till en annan plats än den till vilken han har personlig anknytning och som en följd därav bor omväxlande på olika platser, belägna i två eller fler medlemsstater, skall betraktas som den plats till vilken han har personlig anknytning, om personen i fråga regelbundet återkommer dit. Sistnämnda villkor behöver inte vara uppfyllt om personen i fråga bor i en medlemsstat för att genomföra en uppgift av bestämd varaktighet. Vistelse för studier vid ett universitet eller en skola skall inte anses innebära byte av hemvist.

2. Enskilda personer skall visa sin hemvist t.ex. genom identitetskort eller annan giltig handling.

3. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat dit införsel sker får kräva ytterligare utredning eller bevis om de tvivlar på sanningshalten i en uppgift om *normal hemvist* som givits i enlighet med punkt 2 eller för vissa specifika kontroller.

Artikel 8

Kompletterande regler för bestämning av hemvist vid affärsmässigt bruk av privata fordon

I undantagsfall, då allvarliga tvivel kvarstår, trots att de ytterligare uppgifter som avses i artikel 7.3 lämnas till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat dit införsel sker får tillfällig införsel av ett privat fordon för affärsmässigt bruk göras avhängig av att säkerhet ställs.

▼B

När fordonets användare företer bevis för att han har sin normala hemvist i en annan medlemsstat, skall dock myndigheterna i den medlemsstat dit tillfällig införsel sker återbetala säkerheten inom två månader efter den dag då sådant bevis företes.

Artikel 9

Särskilda regler

1. Medlemsstaterna får bibehålla eller införa förmånligare regler än de som föreskrivs i detta direktiv. Bl.a. kan de, på begäran av importören, tillåta tillfällig införsel under längre tid än vad som avses i artiklarna 3 och 4.2. I det senare fallet får medlemsstaterna ta ut de skatter som nämns i bilagan för perioder som överstiger dem som fastställs genom detta direktiv. Medlemsstaterna får likaså tillåta att de privata fordon som avses i artikel 3 b andra meningen återuthyrs till en person bosatt i den medlemsstat där införsel sker i syfte att på nytt utföra dem.

2. Medlemsstaterna får under inga omständigheter under åberopande av detta direktiv tillämpa skattebefrielser inom gemenskapen som är mindre gynnsamma än de som de skulle bevilja med avseende på transportmedel som har sitt ursprung i ett tredje land.

3. Danmark bemyndigas att bibehålla de regler som tillämpas i det landet angående normal hemvist enligt vilka varje person, inklusive en student, beträffande det fall som avses i artikel 5.1 b, anses ha sin normala hemvist i Danmark om han bor där under ett år eller 365 dagar under en period av 24 månader.

För att undvika dubbelbeskattning gäller dock följande:

— Då som en följd av tillämpningen av dessa regler en person anses ha två bosättningsorter, är den personens normala hemvist beläget där hans make och barn bor.

— I liknande fall skall Danmark samråda med de övriga berörda medlemsstaterna för att besluta vilken av de båda bosättningsorterna som bör användas för beskattning.

Innan en tid av tre år har förflutit skall rådet på grundval av en rapport från kommissionen på nytt granska det undantag som omfattas av denna punkt och, om nödvändigt, besluta om åtgärder, på grundval av ett förslag från kommissionen som bygger på artikel 99 i fördraget, för att upphäva det.

4. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de regler som avses i punkt 1, samtidigt som de fullgör de åtaganden som fastställs i artikel 10. Kommissionen skall därefter överlämna dessa regler till de andra medlemsstaterna.

Artikel 10

Slutbestämmelser

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 1984. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Om den praktiska tillämpningen av detta direktiv ger upphov till svårigheter, skall de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i fråga fatta de beslut som krävs genom ömsesidig överenskommelse, särskilt i belysning av konventionerna och gemenskapsdirektiven om ömsesidigt bistånd.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna lydelsen av centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de inför på det område som regleras av detta direktiv.

▼B

4. Vartannat år skall kommissionen efter samråd med medlemsstaterna till rådet och Europaparlamentet lämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna, med särskilt avseende på begreppet ”normal hemvist”, och föreslå de gemenskapsbestämmelser som är nödvändiga för att åstadkomma ett enhetligt system i alla medlemsstater.

Artikel 11

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼A2

BILAGA

Förteckning över skatter som avses i artikel 1.1 andra strecksatsen

BELGIEN

— Taxe de circulation sur les véhicules automobiles (Arrêté royal du 23 novembre 1965 portant codification des dispositions légales relatives aux taxes assimilées aux impôts sur les revenus — Moniteur belge du 18 janvier 1966)

— Verkeersbelasting op de autovoertuigen (Koninklijk Besluit van 23 november 1965 houdende codificatie van de wettelijke bepalingen betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen — Belgisch Staatsblad van 18 januari 1966)

DANMARK

— Vægtafgift af motorkøretøjer (Lovbekendtgørelse nr. 163 af 31. marts 1993)

TYSKLAND

— Kraftfahrzeugsteuer (Kraftfahrzeugsteuergesetz — 1979)

— Kraftfahrzeugsteuer (Durchführungsverordnung — 1979)

GREKLAND

— Τέλη κυκλοφορίας (N 2367/53 όπως ισχύει σήμερα)

SPANIEN

— Tributos Locales sobre circulación de vehículos automóviles (establecido en base a la Ley 41/1979, de 19 de noviembre, de Bases de Régimen Local y al Real Decreto 3250/1976, de 30 de diciembre)

FRANKRIKE

— Taxe différentielle sur les véhicules à moteur (Loi nº 77-1467 du 30 décembre 1977)

— Taxe sur les véhicules d'une puissance fiscale supérieure à 16 CV immatriculés dans la catégorie des voitures particulières (Loi de finances 1979 — Article 1007 du code général des impôts)

IRLAND

— Motor vehicle excise duties (Finance (Excise duties) (Vehicles) Act 1952 as amended, and Section 94, Finance Act 1973 as amended)

ITALIEN

— Tassa sulla circolazione degli autoveicoli (TU delle leggi sulle tasse automobilistiche approvato con DPR N. 39 del 5 febbraio 1993 e successive modificazioni)

LUXEMBURG

— Taxe sur les véhicules automoteurs (Loi allemande du 23 mars 1935 (Kraftfahrzeugsteuergesetz) maintenue en vigueur par l'arrêté grand-ducal du 26 octobre 1944, modifiée par la loi du 4 août 1975 et les règlements grand-ducaux du 15 septembre 1975 et du 31 octobre 1975 et du 31 octobre 1975)

NEDERLÄNDERNA

— Motorrijtuigenbelasting (wet op de motorrijtuigenbelasting 21 juli 1966, Stb 332 — wet van 18 december 1969/Stb 548)

ÖSTERRIKE

— Kraftfahrzeugsteuer (BGBl. Nr. 449/1992)

PORTUGAL

— Imposto sobre veículos (Decreto-Lei nº 143/78, de 12 de Junho)

— Imposto de compensação (Decreto-Lei nº354-A/82, de 9 de Setembro)

FINLAND

— Moottoriajoneuvoveromotorfordonsskatt(Laki moottoriajoneuvoverostaLag om skatt på motorfordon 722/66)

▼A2

SVERIGE

— Fordonsskatt (Fordonsskattelagen 1988:327)

FÖRENADE KUNGARIKET

— Vehicle excise duty (Vehicles (Excise) Act 1971)

▼A3

TJECKIEN

— Silniční daň

CYPERN

— Ο περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμος

— Ο περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμος του 1972, όπως τροποποιήθηκε

— Οι περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμοί του 1984, όπως τροποποιήθηκαν

LETTLAND

— Akcīzes nodoklis (likums ”Par akcīzes nodokli”, pieņemts 1999. gada 25. novembrī)

— Transportlīdzekļu ikgadējā nodeva (likums ”Par transportlīdzekļu ikgadējo nodevu”, pieņemts 2001.gada 22.novembrī)

LITAUEN

— Prekių apyvartos mokestis (Žin., 2002, Nr. 56-2229)

MALTA

— Dazju tas-Sisa fuq Vetturi bil-Mutur (Att dwar Taxxa tar-Reġistrazzjoni tal-Vetturi bil-Mutur, Kap. 368)

SLOVENIEN

— Davki od prometa motornih vozil (Zakon o davkih na motorna vozila, Ur.l. RS, št. 52/99)

SLOVAKIEN

— Zákon o cestnej dani

▼M1

BULGARIEN

— данък върху превозните средства

RUMÄNIEN

— taxa asupra mijloacelor de transport (Codul Fiscal — art. 261- 265)

— accize pentru autoturisme şi autoturisme de teren inclusive rulate (Codul Fiscal — art. 208, alin. 5 şi art. 210, alin. 1(b))